

Zdumienie – Piotr Rubik

Zatoka lasu z gór zstępuje
I cicho szemrze górski potok
Gdy słowo z nagłą się znajduje
W powodzi słonecznego złota
Jak chleba kęs
Jak człowieka bycie
Tak świat ma sens
I ma sens życie
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Zewsząd stworzenie mówi świata
Cichością swoją i milczeniem
Potok się w zbocze góry wplata
Góra się wplata w sens istnienia
Jak łza spod rzęs
Wypłakana skrycie
Tak śmierć ma sens
I ma sens życie
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Co też powiedzieć chcesz strumieniu
Kiedy spragnieni wodę piją
Kiedy z nazwiska i imienia
Mijają tak jak świat przemija
Zdumieniem mym
I sensu odkryciem
Że sedno w tym
Że ma sens życie

Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens
Ma sens

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych